Szczecin 20.11.2022

AUTOREFERAT

dr Izabela Plucińska

1. POSIADANE DYPLOMY, STOPNIE NAUKOWE LUB ARTYSTYCZNE z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

2000 Dyplom magistry sztuki na Wydziale Tkaniny i Ubioru,
Kierunek Wzornictwo, Specjalność Druk na Tkaninie
Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

2002 Dyplom magistry sztuki na Wydziale Operatorskim i Realizacji Telewizyjnej,
kierunek Animacji i Efektów Specjalnych,
PWSFTviT im. Leona Schillera w Łodzi

2018 Stopień doktory sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych.
Dyplom doktory sztuki filmowej nadany uchwałą Rady Wydziału Operatorskiego i Realizacji Telewizyjnej PWSFTviT im. Leona Schillera w Łodzi.
Tytuł rozprawy doktorskiej: 'Adaptacja sztuk teatralnych w filmie animowanym na przykładzie filmu pt. *Sexy Laundry*.
Promotor: dr hab. Marek Skrobecki.
Recenzenci: Prof. Jacek Adamczewski - ASP Poznań, Prof. Marcin Giżycki.

2. INFORMACJE O ZATRUDNIENIU w jednostkach naukowych lub artystycznych.

Od 2014 Akademia Sztuki w Szczecinie
Wydział Sztuki Mediów (do 2019 Wydział Malarstwa i Nowych Mediów)
Stanowisko: adiunkta
Plac Orła Bialego 2 70-562 Szczecin
Sekretariat Wydziału Sztuki Mediów
Ewa Hajdasz tel. +48 664 080 238
email: ewa.hajdasz@akademiasztuki.eu
www.akademiasztuki.eu

3. OMÓWIENIE OSIĄGNIĘĆ, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej.

3.1. Portret Suzanne

Film wskazany zgodnie z wymogami formalnymi

Film *Portret Suzanne* jest adaptacją książki Rolanda Topora pt. *Portrait en pied de Suzanne* z 1978 roku, francuskiego surrealisty, polskiego pochodzenia, rysownika, dramaturga, scenografa, reżysera, aktora, artysty o wielu obliczach. Topor to mistrz makabreski, pure nonsensu i czarnego humoru. W swoich powieściach i dramatach teatralnych porusza najczęściej tematy prowincjonalne, egzystencjalne, często wyśmiewając społeczne postawy i mentalności w absurdalny, szokujący sposób, bawiąc się stereotypami i słownictwem.

Wachlarz osiągnięć Topora jest szalenie szeroki. Pisał sztuki teatralne i opowiadania, współpracował z wieloma artystami jak Fernando Arrabal i Alejandro Jodorowsky w ramach *Grupy Panicznej* utworzonej w 1962 roku. Wystąpił w filmie Wernera Herzoga *Nosferatu wampir* z roku 1979. Zrealizował animacje *Les Escargots*, *La Planéte sauvage* z René Laloux w 1973 roku. Znany film Romana Polańskiego *Lokator* z 1976 roku jest adaptacją opowiadania Topora pt. *Chimeryczny Lokator*. W 1989 razem z Henri Xhonneux napisał scenariusz do filmu *Marquis*, który był inspirowany życiem Marquis de Sade. Pracował z Federico Fellinim, przy filmie *Casanowa*, gdzie tworzył scenografię w 1976 roku. Był autorem wielu plakatów, ilustracji do książek, a przede wszystkim był rysownikiem, jego surrealne, seksualne grafiki szokowały swobodą i makabreską.

Fot.1. Plakat do filmu 'Portret Suzanne'. Reżyseria Izabela Plucińska, 15 min, 2019 rok

Roland Topor to pisarz polskiego pochodzenia, urodził się w Paryżu. Jego bogactwo i surrealny sposób opowiadania, wychodzi poza drobnomieszczańskie ramy. Topor prowokował i prowokuje do dziś, porusza najwstydliwsze tematy. Umiał współczuć najbardziej zdeprawowanym, okaleczonym jednostkom, jest wzruszająco odrażający, sensualny, groteskowy, melancholijny. Jego bohaterowie są pełni sprzecznych emocji, wściekłości i niepewności, bliscy szaleństwa, na granicy wytrzymałości. Prowokują, są pełni urojeń, chorzy z emocji, szaleni.

Znając twórczość Rolanda Topora miałam duży respekt przed adaptacją jego książki. Przygotowanie do realizacji i adaptacji *Portretu Suzanne* trwały dwa lata.

Fot.2. Kadr z filmu *Portret Suzanne* autor Izabela Plucińska

Portret Suzanne jest mało znana nowelą Rolanda Topora. Opowiada o podróży głównego bohatera do obcego państwa i zatrzymaniu się w nieznanym mieście. W rzeczywistości była to podróż artysty do komunistycznej Polski do miejsca, w którym wychowali się i mieszkali jego rodzice- Krakowa. Tajemnicze miasto, w którym przebywa Roland jest nieprzyjemne, mroczne, niebezpieczne, wszyscy mówią w obcym zupełnie niezrozumiałym języku. Roland jako bohater opowiadania, czuje się nieszczęśliwy i zagubiony, a przede wszystkim pochłania ogromne ilości jedzenia, próbując wypełnić tą emocjonalną pustkę. Historia zaczyna się w nocy, w pokoju hotelowym, bohater leży w łóżku i nie może zasnąć, gdyż cierpi z głodu. Wychodzi z hotelu na poszukiwanie otwartej restauracji. Nieznane miasto nocą jest pełne pułapek, tak zaczyna się seria przykrych zdarzeń. Zamiast restauracji trafia do sklepu obuwniczego, gdzie ekspedientka przymierza i sprzedaje mu buty. Niestety okazują się za małe i Roland wraca w bólu, na czworakach do hotelu. Na jego stopie powstaje duża rana i opuchlizna, która przyjmuje formę nagiej kobiety. Rolandowi wydaje się, że stopa przetransformowała się w jego byłą dziewczynę o imieniu Suzanne. Nasz bohater jest z tej przemiany szczęśliwy, czuję się ponownie zakochany

w Suzanne – stopie. Postanawia schudnąć. Suzanna - stopa jest wybredna i wymagająca. Cieszy się zainteresowaniem innych mężczyzn. Podczas wizyty w nocnym lokalu Roland jest o nią zazdrosny i robi awanturę. W konsekwencji swojego zachowania zostaje pobity przez osoby w barze i trafia do szpitala. W szpitalu opiekuje się nim pielęgniarka. Suzanne jest zazdrosna o jego relacje z pielęgniarką, atakuje ją i popycha. Roland z Suzanne opuszczają szpital. Następnego dnia oboje stoją przed hotelem, w którym mieszkali. Roland widzi tramwaj i wrzuca Suzanne na tory. Suzanne ginie, a stopa Rolanda jest odcięta. Tak kończy się szalona opowieść Rolanda Topora.

Film jest zrealizowany w klasycznej technice, animacji poklatkowej. Bohaterami są lalki, wykonane ręcznie z plasteliny. Oryginalność techniki cechuje sposób wykonania lalek i metoda animacji. Figury umieszczone są na szybie na wieloplanowym stole. Aparat fotograficzny zainstalowany jest nad lalkami.

Fot.3. Zdjęcie stołu wieloplanowego używanego do realizacji filmu animowanego w technice poklatkowej

Lalki nie mają żadnej konstrukcji metalowej wewnątrz, wykonane są tylko z plasteliny, jedynie oczy są ceramiczne, pomalowane w bardzo realistyczny sposób. Cała scenografia jest

wymodelowana z plasteliny. Wszystkie ulice, budynki, elementy pokoju, tramwaje są fotografowane osobno i składane w postprodukcji. Światła i cienie dodawane są również w procesie postprodukcji. Tłem do animacji w pierwszym etapie jest zielona lub niebieska płaszczyzna tzw. green screen, blue screen, które w drugim etapie wyklucza się i podmienia na wcześniej przygotowane tło.

Fot.4. Kadr z filmu *Portret Suzanne* autor Izabela Plucińska

Roland jako główny bohater jest w filmie fantastą, jest niedojrzały, chimeryczny, samotny i przerażony. Tęskni za miłością, za byłą dziewczyną, za przyjaciółmi, rodzicami, przeszłością. I pomimo wielu niedoskonałości czujemy dla niego dużą sympatię i empatię. Roland Topor w tej noweli nie szydzi, nie kpi z postaci. Bohater budzi nasze współczucie, jest kimś zupełnie nam nowym. Zamiast komika i ignoranta widzimy zagubionego w materialistycznym świecie, subtelnego, często nieśmiałego człowieka.

Opowiadanie pt. *Portret Suzanne* Rolanda Topora porusza tematy takie jak brak akceptacji społecznej, religijność, seksualność, alienacja, odosobnienie. Bohater Roland jest pełen sprzecznych emocji, żyje wieloma fantazjami, iluzją, ma paranoje.

W filmie i w książce główny bohater jest narratorem, prowadzi monolog wewnętrzny w którym ukazuje liczne urojenia, wiele z nich dotyczy wiary i jedzenia np:

„Boże, ale ze mnie grubas! Nikt mnie nie kocha. A przecież jestem jeszcze młody. Zresztą zawsze tak było. W szkole przezywali mnie Pączek, a potem Pulpet, Wieprzak i Baleron. Mój Boże, jak ja cierpiałem!"

Dialog Rolanda w pokoju hotelowym:

„Boże, dodaj mi sił, żebym wytrzymał i nie wyruszył na miasto, gdzie z pewnością czyhają na mnie straszliwe niebezpieczeństwa. Wspomóż mnie. Nakarm! Modlitwa często sama ciśnie mi się na usta, chociaż nie jestem wierzący."

Fragment dialogu, gdy Roland wychodzi z hotelu szukać baru:

„Bóg objawia się w każdym człowieku. U każdego inaczej. We mnie jest głodem. Żarłok kopie sobie grób własnymi zębami, tak mówi przysłowie. Ja swoimi zdołałbym wznieść kościół! "

W sklepie obuwniczym czekając na jedzenie mówi:

„Chyba umyje mi nogi, po czym podzielimy się chlebem i winem."

Wiele fragmentów dotyczy dużej chęci skosztowania siebie np.

„Ślinka mi cieknie, kiedy patrzę na własne mięso. Nie potrzebuję miłości. Potrzebuję zjeść. "

„Nie będę ruszał jedzenia. To mój rewanż. Zajmują mnie kwestie innej natury duchowej, metafizycznej, artystycznej."

Wiele jego myśli dotyczy śmierci, umartwiania się lub chęci rewanżu np.

„Rzeczywistość staje się przystępniejsza, kiedy sprawia ból."

Fragment dialogu, kiedy Roland upadł z wycieńczenia, a jego stopy krwawią od ran:

„Co za głupia śmierć! Zamordowany przez but. Nie mam już władzy nad ciałem. Nie będę walczył. Cierpię, a chcę tylko być kochany!"

Topor pokazuje postać czy indywiduum pośród nieznanego świata jak z upiornego snu. Roland bywa wulgarny, krzyczy na kelnerkę w hotelu:

„Wróć! Jeszcze nawet nie zacząłem! Dziwko! Oddawaj tacę, ty zdziro!"

*F*ot.5. Kadr z filmu *Portret Suzanne* autorka Izabela Plucińska

Wiele marzeń dotyczy seksualności*:*

> *"W mojej stopie jest coś kobiecego, elastycznego, zmysłowego. Cała moja noga czuje rozkosz! O Boże! Jaka szkoda, że urodziłem się mężczyzną. Co za szczęście być kobietą! O, cudzie ciała! Wspaniałości proporcji! "*

W momencie, kiedy leży w szpitalu mówi do pielęgniarki*:*

> *"Moje zwierciadełko, moja słodka. Moja niańcia, moja gołąbka, moje serduszko, moja stopa! Kocham twoje małe znamię! "*

Ostatni dialog Rolanda w filmie moment, kiedy oboje stoją przed hotelem i nadjeżdża tramwaj. Roland postanawia wepchnąć Suzanne na tory.

> *"Spójrz, nasz stary hotel! Ciekawe, kto tam teraz mieszka? Może twój kochanek?! Żegnaj, Suzanne! "* [1]

Roland wpycha Suzanne pod nadążający tramwaj, po chwili widzimy jego stopę odcięta na ulicy.

Bogactwo świata Topora, onieśmiela. Ilość udręk bohatera, chimer, pragnień, iluzji, fantazmat jest bardzo liczna. Adaptacja tak gęstej w zdarzenia i emocje noweli była ciekawym zadaniem. Za każdym razem miałam ochotę wybrać inny fragment tekstu, inny problem, czy inny bolesny moment. Barokowość i czarny humor autora to główna zaleta Topora.

[1] Wszystkie fragmenty pochodzą z książki Rolanda Topora *Portret Suzanne - Portrait en pied de Suzanne* przekład Ewa Kuczkowska

Czas realizacji filmu animowanego był dość długi. Film trwa 15 minut, a powstawał prawie cztery lata. Jest koprodukcją polsko - niemiecko - francuską. Po stronie polskiej producentką jest Paulina Ratajczak z *LAS SZTUKI* w Szczecinie. Po niemieckiej, firma *ClayTraces* z Berlina, w której jestem producentką, natomiast po francuskiej *Films* de *Force Majeure* z Marsylii. Film ma dwie wersje językowe francuską i angielską. Zdjęcia i praca nad animacją miały miejsce w *Akademii Sztuki w Szczecinie*, przez kilka miesięcy, a następnie przenieśliśmy się z produkcją do studia *ClayTraces* w Berlinie. Film był dofinansowany w Polsce z *ZFF Pomerania Film* w Szczecinie i z *Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej* w Warszawie. W Berlinie otrzymał dofinansowanie z *Funduszu Filmowego Medienboard Berlin Brandenburg*. We Francji z *Funduszu Regionalnego Marsylia*.

Światowa premiera filmu miała miejsce w maju 2019 roku na *59 Międzynarodowym Festiwalu Filmowym KFF* w Krakowie, gdzie otrzymał główną nagrodę- *Złotego Smoka*. *Portret Suzanne* był i jest wyświetlany na całym świecie. Jego projekcja odbyła się na ponad sześćdziesięciu festiwalach. Zdobył kilka nagród na międzynarodowych festiwalach filmowym np. *Drama Short Film Festival* w Grecji w 2020, *Mumbai International Film Festival* w Indiach, *International Short Film Festival Interfilm* w Berlinie.

Lista festiwali na których był wyświetlany film pt. *Portret Suzanne*:

1. Annecy International Animated Film Festival 2019, France, 2019 (pokaz)
2. Cardiff Animation Nights 2019, UK, 2019 (pokaz)
3. 2019 Ottawa International Animation Festival, Canada, 2019 (pokaz)
4. Warsaw Film Festival, Poland, 2019 (pokaz)
5. 42nd Clermont-Ferrand Short Film Festival, France, 2020 (pokaz)
6. 20th Animix Tel Aviv Animation Festival, Israel, 2020 (pokaz)
7. Beijing (Taihu) International Shadow & Puppet Art Festival, 2020, China, 2020 (pokaz)
8. 36th interfilm, International Short Film Festival Berlin, Germany, 2020 (pokaz)
9. 29th Curtas Vila do Conde IFF, Portugal, 2021 (pokaz)
10. Animix- Tel Aviv Animation Festival 2021, Israel, 2021 (pokaz)
11. 59th Krakow Film Festival, Poland, 2019 (Golden Dragon)
12. 12. Międzynarodowy Festiwal Filmów Animowanych Animator 2019, Polska, 2019 (konkurs)
13. Encounters ISFF, UK, 2019 (konkurs)
14. 9th Stoptrik Film Festival, Slovenia, 2019 (Special Mention)
15. ANIMAGE – 10th International Animation Festival of Pernambuco, Brazil, 2019 (konkurs)
16. DOK Leipzig 2019, Germany, 2019 (konkurs)
17. REX Animation Film Festival 2019, Sweden, 2019 (konkurs)
18. 35th International Short FF Berlin, Germany, 2019 (2nd Prize German Competition)
19. Exground Filmfest 2019, Germany, 2019 (konkurs)

20. 26th International Film Festival Etiuda&Anima, Polska, 2019 (konkurs)
21. 2019 PÖFF Shorts, Estonia, 2019 (konkurs)
22. 17th Anilogue International Animation, Hungary, 2019 (konkurs)
23. 2019 Animateka- International Animated Film Festival, Slovenia, 2019 (konkurs)
24. 18th Sommets du cinéma d'animation, Canada, 2019 (konkurs)
25. 16th Mumbai International Film Festival, India, 2020 (Best Animation Film)
26. 39th Brussels International Animation Film Festival 2020, Belgium, 2020 (konkurs)
27. Tampere Film Festival 2020, Finland, 2020 (konkurs)
28. 26th International Short Film Week Regensburg, Germany, 2020 (konkurs)
29. 22nd Mecal Pro, Barcelona International Short and Animation Festival, Spain, 2020
30. 9e Festival du Film de Fontenay-le-Comte, France, 2020 (konkurs)
31. 21st Festival International du Film d'Aubagne- Music & Cinema, France, 2020 (konkurs)
32. 27th Stuttgart International Festival of Animated Film, Germany, 2020 (konkurs)
33. International Festival of Animated Films Anifilm 2020, Czech Republic, 2020 (konkurs)
34. 23rd Brooklyn Film Festival, USA, 2020 (konkurs)
35. Animaphix International Animated Film Festival 2020, Italy, 2020 (konkurs)
36. Flickers' Rhode Island International Film Festival 2020, USA, 2020 (konkurs)
37. International Animation Festival Fest Anča 2020, Slovakia, 2020 (konkurs)
38. 32 FILMFEST DRESDEN- International Short Film Festival, Germany, 2020 (konkurs)
39. Festival Stop Motion Montréal 2020, Canada, 2020 (konkurs)
40. 43rd Drama International Short Film Festival, Greece, 2020 (Best Animation Film)
41. World Festival of Animated Film- Animafest Zagreb 2020, Croatia, 2020 (konkurs)
42. Animatou- the International Animation Film Festival, 2020, Switzerland, 2020 (konkurs)
43. Sedicicorto Forlì International Film Festival 2020, Italy, 2020 (konkurs)
44. International Festival of Animated Films Anifilm 2020, Czech Republic, 2020 (konkurs)
45. Animario Madrid International Contemporary Animation Festival 2020, Spain, 2020 (konkurs)
46. 22th Wiesbaden International Festival of Animation, 2020, Germany, 2020 (konkurs)
47. Festival International Séquence Court-Métrage 2020, France, 2020 (konkurs)
48. Film Maudit 2.0, USA, 2021 (konkurs)
49. Slamdance Film Festival 2021, USA, 2021 (konkurs)
50. 45th Atlanta Film Festival, USA, 2021 (konkurs)
51. Animatricks International Animation Festival 2021, Finland, 2021 (konkurs)
52. 22nd Festival International du Film d'Aubagne- Music & Cinema, France, 2021 (konkurs)
53. ABIFF- Animation Bucharest International Film Festival, Romania, 2021 (konkurs)
54. Loudoun Arts Film Festival, USA, 2021 (konkurs)
55. 20th Best of International Short Films Festival, France, 2021 (konkurs)
56. 14th Piccolo Festival Animazione, 2021, Italy, 2021 (konkurs)
57. International Animation Film Festival Tindirindis 2021, Lithuania, 2021 (Special Mention Diploma)

Fot.6. Kadry z filmu *Portret Suzanne* autorka Izabela Plucińska

3.2. Pierwsze filmy studenckie

3.2.1. *Studnia*

W wielu moich filmach główni bohaterowie są samotni, wyalienowani ze społeczeństwa. Często czują się przegrani, marzą o akceptacji, uciekają w iluzję. Motyw pogodzenia się z losem, przystania na zmianę i pokorna próba wpasowania się w otoczenie jest elementem fabuły, który często powtarza się w moich pierwszych filmach, które powstawały w PWSFTviT w Łodzi. W 1999 roku, będąc studentką drugiego roku, poszukiwałam właściwej techniki i formy filmowej, wtedy po raz pierwszy zdecydowałam się wykonać animację w technice lalkowej z plasteliny. Tak powstał film *Studnia*. Technika okazała się najlepszym wyborem, gdyż łączy ze sobą formę rzeźby i malarstwo. Możliwość budowania reliefu, mieszania kolorów i malowania palcami po płaszczyźnie a przede wszystkim ożywianie materii, stała się moim największym wyzwaniem i pasją. Główna scena filmu *Studnia* dzieję się w opustoszałym, wymarłym, zdewastowanym podwórzu, główny bohater ubrany na niebiesko wchodzi na nie i już nie może się z niego wydostać. Otoczony jest przez stare przedmioty, które ożywiają, zbliża się do niego, kosz na śmieci, wiadro, pranie. Nie mogąc uciec bohater asymiluje się z otoczeniem, siada na ławce i przemienia się w kawałek tkaniny wiszące na sznurku. Jego kolor zanika, kiedy się porusza i staje się szary jak wszystko dookoła.

Fot.7. Kadry z filmu *Studnia* z 1999 roku, autorka Izabela Plucińska

3.2.2. *Dubler*

Admiracja drobnych czynności, takie jak czytanie gazety, przeglądanie się w lustrze, wychylanie przez okno, gotowanie wody na herbatę, były podstawowymi elementami kolejnych filmów zrealizowanych w trakcie studiów w szkole filmowej w Łodzi. W filmie pt.: *Dubler* opowiadam o osamotnionym mężczyźnie, który za towarzysza ma jedynie własny cień. Bohater wchodzi do domu, siada przy stole, bierze gazetę a za nim podąża z wyraźnym przesunięciem, jego cień. Przezroczysta ciemna postać kroczy, sunie za bohaterem jakby była bliską osobą, sobowtórem. Relacja między nimi przypomina zabawę w chowanego. Obydwoje mijają się, są pozbawieni emocji, nieobecni i obcy. Brak relacji między nimi wygrywa cień, który przenika i pochłania bohatera. W mieszkaniu zostaje tylko ciemna, płaska przezroczysta postać. Zastosowana technika wygląda jak kolorowe płaskorzeźby wprawione w ruch. Poruszane lalki są półpłaskie, w trakcie animacji deformują się. Zastosowana technika animacji z plasteliny i jej malarskość wprowadziła do opowiadanych tematów specyficzną umowność.

Fot.8. Kadry z filmu *Dubler* 2001 rok, autorka Izabela Plucińska

3.2.3. *Po drugiej stronie*

Ostatnim filmem, który wyreżyserowałam w trakcie studiów w PWSFTviT w Łodzi była animacja dyplomowa pt. *Po drugiej stronie.* W filmie tym ponownie zostało ukazane odosobnienie bohatera poprzez przenikanie się dwóch obszarów. Głównym bohaterem jest fotograf, który w trakcie wywoływania zdjęć, wchodzi w fotografie. Na czarno-białych zdjęciach zachowuje się jednak inaczej niż na co dzień. Jest aktywny, zadowolony, miły. Gdy

sfotografowana przed chwilą kobieta z dziećmi zaczyna ponownie ożywać w ciemni, fotograf podchodzi do nich z lodami. Wywoływany świat fotografa to jego lepsze, upragnione życie, w którym jest kimś zupełnie innym, marzy o własnej rodzinie. Niestety wszystko to jest tylko iluzją. Zdjęcia wzbogacają i uzupełniają jego smutną egzystencję.

Fot.9. Kadry z filmu *Po drugiej stronie* 2002 rok, autor Izabela Plucińska

3.3. Projekty filmowe w Niemczech

3.3.1. *Jam Session*

Inspiracją do powstania filmu była sztuka teatralna pod tym samym tytułem *Jam Session* Macieja Zenona Bordowicza, którą zrealizowałam w szkole filmowej HFF im. *Konrada Wolfa* w Poczdamie, podczas stypendium DAAD w Niemczech. Film pokazuje sytuację, która rozgrywa się jednej nocy w mieszkaniu nad klubem muzycznym. Obserwujemy wieczór znużonego wspólnym życiem małżeństwa Teresy i Wiktora. Pod ich sypialnią jest klub, w którym odbywa się muzyczne jam session. Poirytowani bohaterowie nie mogą zasnąć z powodu głośnej muzyki. Teresa przymierza starą, już za wąską balową suknię, Wiktor czyta gazetę. Właściwości plasteliny pozwoliły doskonale pokazać charakter bohaterów, ich poirytowanie i niechęć do siebie nawzajem. W momencie, w którym bohaterowie wpadają na siebie w drzwiach, plastelina przenika między nimi, ich różne kolory mieszają się. Obydwoje niezadowoleni ściągają obcą plastelinę i rzucają na podłogę. Muzyka z klubu jest coraz głośniejsza, słychać żywiołową piosenkę zespołu *Raz Dwa Trzy* pt. *I tak warto żyć*. W sypialni spada z półki karton ze zdjęciami. Bohaterowie przeglądają je, wspomnienia wracają. Postaci zaczynają spoglądać na siebie inaczej, by na końcu razem zatańczyć.

W animacji tej po raz pierwszy wprowadziłam dialog głównych bohaterów. Aktorzy Wiktor Zborowski i Ewa Szykulska wspaniale zinterpretowali tekst. Film miał premierę na *Berlinale – Berlin International Film Festival* w 2005 roku, gdzie zdobył nagrodę *Srebnego Niedźwiedzia* w kategorii filmu krótkometrażowego. Festiwalowe życie filmu było bardzo intensywne, animacja otrzymała wiele nagród, dzięki czemu założyłam razem z Jamilą Wenske i Robertem Kern firmę produkcyjną *ClayTraces GBR* w Berlinie. Od tego momentu produkowaliśmy wspólnie moje kolejne filmy.

Fot.10. Kadry z filmu Jam Session 2005 rok, autorka Izabela Plucińska

3.3.2. *Śniadanie*

Plastelina jako elastyczny materiał do stworzenia animacji poklatkowej nie tylko doskonale łączy środki artystyczne malarstwa i rzeźby, ale także rysunku. Zastosowałam tę właściwość w filmie pt. *Śniadanie*, gdzie postaci są narysowane lub wyrzeźbione czarną linią zrobioną plasteliny. Tło pojawia się jako subtelny zarys elementów i przypomina delikatny żółty relief. Stół, krzesła i okno pokazują się tylko w momencie, kiedy postacie dotykają przedmiotu. Bohaterowie są jak aktorzy na scenie, mają pustą przestrzeń, w której poprzez wyraźny gest pokazują emocje. Na początku widzimy mężczyznę, który stoi przy oknie, następnie siada przy

stole, wtedy do pokoju wchodzi kobieta. Mężczyzna sięga po gazetę i odgradza się nią. Ona siada naprzeciwko niego, uchyla okno. Gdy nagle zrywa się wiatr, powoduje chaos, okna otwierają się na oścież, wywraca się stół ze śniadaniem. Zamieszanie i bałagan, sprawia, że bohaterowie są w końcu blisko siebie i dostrzegają się. Dzięki użyciu nowej techniki powstał subtelny, minimalistyczny film.

Fot.11. Kadry z filmu *Śniadanie* 2006 rok, autor Izabela Plucińska

3.3.3. *7 minut dalej*

Animacja pod kamerą to ciągła zmiana i delikatne przemieszczanie elementów. Jest to powolna interakcja między wieloma czynnikami, np. poruszanymi postaciami a rekwizytami, czy postaciami a tłem sceny. W trakcie procesu animowania obserwuję ruch lalki, analizuję i poszukuję bardziej przekonujących rozwiązań, lepszego gestu. Proces animacji to nieustanna analiza ruchu, a także gotowość do nagłych zmian. Oczywiście jest to tylko możliwe w niezależnym autorskim filmie, gdzie można być spontanicznym i otwartym na nowe rozwiązania wynikające z procesu animacji. W komercyjnych projektach wolność decyzji podczas realizacji filmu jest raczej niemożliwa. Film pt. *7 minut dalej* był próbą połączenia wielu nagłych i spontanicznych decyzji. Tematem filmu jest katastrofa kolejowa i sytuacje mające miejsce w ciągu kolejnych siedem minut następujących bezpośrednio po tragicznym zdarzeniu. Cztery osoby po wypadku kolejowym, nagle spotyka się na słonecznej plaży. Bohaterowie najpierw rozglądają się dookoła, zauważają drobne i nietypowe sytuacje np. przepływające chmury na koszulce dużego mężczyzny, zegarek z krzyczącą kobietą na ręku kolejne osoby. Po chwili wszyscy powoli zaczynają się rozbierać, ich ubrania fruwają nad wodą. Nadzy wchodzą do morza, zanurzają się w nim i znikają. Ostatnia scena pokazuję brzeg morza i przechodzącą mewę, jako

jedynego świadka zdarzenia.

Fot.12. Kadry z filmu *7 minut dalej* 2008 rok, autorka Izabela Plucińska

3.3.4. *Josette i jej papa*

Film pt. *Josette i jej papa*, jest adaptacją książki dla dzieci Eugène Ionesco pt. *Contes 1 - 2 - 3 - 4*. Opowiadanie Eugène Ionesco jest teatrem absurdu, gdzie na pierwszym planie oglądamy fantazyjny świat pięcioletniej dziewczynki, a na drugim rozgrywa się dramat rodziców. Problemem jest zniknięcie mamy która, od kilku dni nie wróciła do domu i spowodowana tą sytuacją depresja taty. Duży bałagan w mieszkaniu tworzy dla dziecka przestrzeń do szalonej zabawy. Josette puka do drzwi sypialni rodziców i pyta „Gdzie jest mama?!". Chcę się bawić z tatą, lecz on jest w złym nastroju, niechętny, aby dotrzymywać jej towarzystwa. „Spróbuj mnie znaleźć!" – rzuca wyzwanie córce. Dziewczynka szuka taty w salonie pod stołem, na kanapie, w kuchni, w piekarniku, pod wycieraczką. „Gdzie jest tata?" pyta dziewczynka. Zabawa w chowanego staje się wizualną zabawą ze zmieniającymi się wielkościami i proporcjami. Absurdalność tekstu znajduje odzwierciedlenie w zniekształconych formach obiektów i scenografii, w których dziewczynka poszukuje ojca.

Fot.13. Kadry z filmu *Josette i jej papa* 2010 rok, autorka Izabela Plucińska

3.3.5. *Esterhazy*

Film pt. *Esterhazy* to adaptacja znanej na niemieckim rynku książki Irene Dische i Hansa Magnusa Enzensbergera pod tym samym tytułem. Książka w bajkowy sposób opowiada o upadku muru berlińskiego w 1989 roku. Opowiadanie opisuje przygody wiedeńskiego królika Esterhazy, który przyjeżdża do Berlina. Malutki królik, dostaje misję znalezienia dużej żony, gdyż jego króliczy ród w Wiedniu maleje. Hasłem przed podróżą Wielkiego Księcia i patriarchy rodu dla Esterhazy jest zdanie, znajdź królicę „Im większą tym lepszą". Zgodnie z radą patriarchy, królik Esterhazy ma znaleźć małżonkę za wielkim murem, gdzie znajduje się, króliczy raj, strzeżony przez żołnierzy. Znalezienie muru okazuje się bardzo trudną misją dla bardzo małego bohatera, który wędruje z rąk do rąk poznając przeróżne berlińskie rodziny. Po wielu przygodach Esterhazy, w końcu odnajduje za murem berliński raj, tam spotyka ukochaną Mimi. Berliński króliczy raj nie trwa jednak długo. Następnego dnia mur zostaje zburzony. W euforii i wrzawie tłumów, nadchodzi kres króliczego raju, Esterhazy i jego ukochana zmuszeni są do ucieczki z miasta do lasu. Opowiadanie w humorystyczny i metaforyczny sposób pokazuję ludzkie obawy przed wielkimi społecznymi zmianami.

Esterhazy jest najdłuższym film animowanym, jaki do tej pory stworzyłam. Trwa 25 minut. Realizacja filmu trwała cztery lata. Była to moja pierwsza międzynarodowa koprodukcja. Prowadzona przeze mnie firmą produkcyjną *ClayTraces* w Berlinie nawiązała współpracę z *Donten Lacroix Films* w Warszawie. Do filmu zaprosiliśmy wielu znanych aktorów, którzy zinterpretowali dialogi. Mieliśmy przyjemność pracować z Maciejem Stuhrem, Marią Peszek, Wiktorem Zborowskim, Robertem Więckiewiczem, Bohdanem Łazuką czy Zbigniewem Zamachowskim.

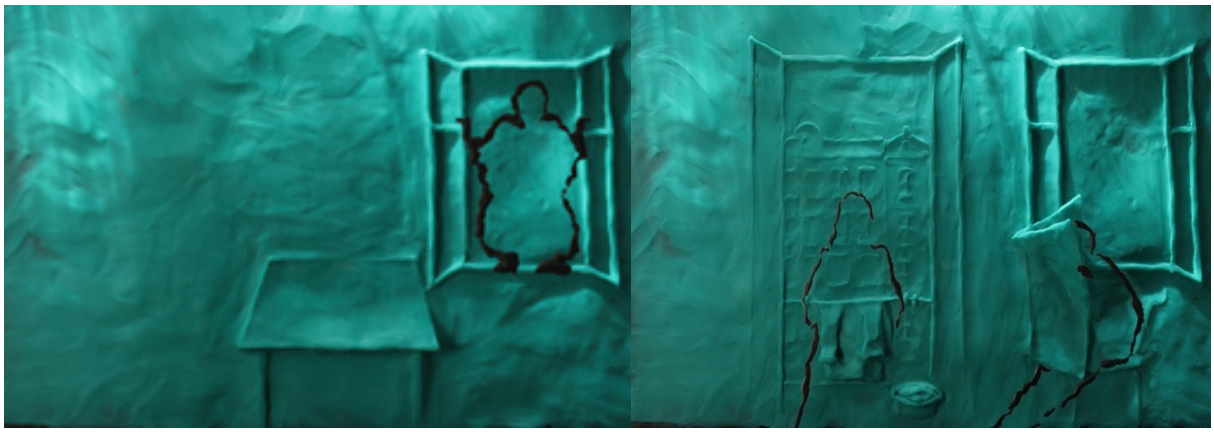
Adaptacja książki i realizacja filmu była ważnym wyzwaniem, ze względu na dużą ilość bohaterów, miejsc, wielość zdarzeń i historyczne tło opowiadania. Po raz pierwszy pracowałam w tak dużym zespole. Wykonanie artystycznej pracy podzieliliśmy na kilka grup, zajmujących się budowaniem lalek, malowaniem scenografii, animacją i oświetleniem planu filmowego. Doświadczenie pracy przy tym filmie przygotowało mnie do następnych, większych międzynarodowych koprodukcji.

Fot.14. Kadr z filmu pt. Esterhazy 2009 rok, autorka Izabela Plucińska

3.3.6. *Popołudnie*

Po filmie Esterhazy zrealizowałam minimalistyczny film pt. *Popołudnie*. Jest to kontynuacja projektu pt. *Śniadanie*. Film pokazuję tylko jedną dramatyczną scenę rozgrywającą się w mieszkaniu. Kobieta i mężczyzna, podczas posiłku nie mają sobie nic do powiedzenia, aż do chwili, gdy nagły powiew wiatru zmusza ich do konfrontacji. Kontur czarnej linii łączy ponownie postacie. Film jest komentarzem do małżeńskiej codzienności i istniejącej rutyny.

Fot.15. Kadry z filmu pt. *Popołudnie* 2009 rok, autorka Izabela Plucińska

3.3.7. *Darling*

Brak dosłowności w animacji daje wiele przestrzeni do interpretacji. Taką możliwość wykorzystałam w kolejnym filmie o poszukiwaniu tożsamości i izolacji. Film z 2013 roku *Darling* był zainspirowany sztuką teatralną Marii Wojtyszko pt. *Macica*. Jest to podróż w głąb emocji bohaterki, która cierpi na zaniki pamięci i nie rozpoznaje męża. Kobieta uważa, że jest więziona w obcym domu. Poruszając się śladami przedmiotów bohaterka przypomina sobie zdarzenia z przeszłości. W labiryncie obaw i pytań kobiecie udaje się znaleźć wyjście, postanawia zostać w domu. Film jest podzielony na trzy części, odmienne formalne. W pierwszym kadrze, widzimy utkaną sieć, z której wyłania się w bliskim planie, twarz mężczyzny. Słyszymy jego głos: "Kochanie obudź się! ". Kobieta budzi się z przerażona. „Kim jesteś? Nie dotykaj! Spóźnię się do szkoły! ".

W drugiej części linie znikają, pojawia się relief. Bohaterka podchodzi do lustra, przegląda się w nim i zauważa, że jest dużo starsza niż myślała. Na szafce znajduję obrączkę, na dywanie zauważa zabawki i smoczek. Dopiero w trzeciej części kamera ustawiona jest z boku. Widzimy obydwoje bohaterów w pełnym planie. Na stole leżą ich zdjęcia. Ona zadaje pytania na które nie słyszy odpowiedzi- „Ile mam lat? Byłam w ciąży? ". Linie jako obrys mężczyzny siedzącego przy stole rozsypują się na podłogę. Kobieta powoli związuje jego rozsypane linie, spokojnie łączy fragmenty wyimaginowanego świata w całość. Wiemy już, że bohaterka żyje w sieci wspomnień, z której nie umie się wydostać. Film jest monochromatyczny, ma oszczędną muzyka, realistyczny dźwięk. Trwa 8 minut.

*F*ot.16. Kadry z filmu pt. *Darling* 2009 rok, autorka Izabela Plucińska

3.3.8. *Sex dla opornych*

W 2018 ukończyłam animacje *Sex dla opornych*, film jest adaptacją kanadyjskiej sztuki teatralnej Michele Riml pod tytułem *Sexy Laundry.* Sztuka jest komedią dramatyczną przedstawiającą małżeństwo w kryzysie, które spędza jedną noc w pokoju szykownego hotelu. Para jest znużona swoim dwudziestoletnim małżeństwem, pobyt w hotelu ma pomóc im w poprawieniu relacji, odzyskaniu bliskości. Pomimo tego, że są rozebrani, nie mają ochoty na czułość. Nazbierane przez lata pretensje tłumią ich intencje. Ich nagość to nałożony kostium, w którym mają grać kochanków. W końcu przy pomocy poradnika małżeńskiego próbują poradzić sobie z problemem. Wymyślają dla siebie nowe imiona, testują masarz i aromaterapię, jednak nic nie działa. Ona oskarża go o brak radości i wspomina o rozwodzie. Zaczynają się kłócić i Teresa zamyka się w łazience. On przypadkiem włącza muzykę i zaczyna tańczyć. Ona, nadal ukryta w łazience przymierza seksowny strój. W trakcie szalonego tańca Teresa podchodzi do męża, który jest mocno zaskoczony przemianą żony. Zaczynają erotyczną rozmowę, która pomimo swojej nieudolności prowadzi ich do pocałunku i zbliżenia. Nad ranem rozżalona Teresa

zwierza się mężowi, że nie jest już tą sama kobietą co kiedyś. On odpowiada, że wygląda seksownie, gdy wiesza pranie. Uradowana kobieta stwierdza, że często robi pranie, na co on reaguje, „No właśnie".

Film *Sex dla opornych* miał premierę na *39. Międzynarodowym Festiwalu Animacji w Annecy* we Francji, jednym z najbardziej prestiżowych konkursów. Był pokazywany na wielu festiwalach i wyświetlany w telewizji Arte. Powstały cztery wersje językowe animacji- polska, niemiecka, francuska i angielska. Muzykę do filmu skomponował uznany na świecie, a urodzony w Kanadzie Normand Roger. Nie była to jego pierwsza przygoda z filmem animowanym. Trzynaście utworów autorstwa Rogera było nominowanych do Oscara, a sześć otrzymało główną nagrodę. Współpraca z tak doświadczonym kompozytorem była cenną lekcją i dużą przyjemnością. Film powstał w wyniku koprodukcji polsko- niemiecko – kanadyjskiej. Kanadyjską stronę prezentuję wytwórnia filmowa *NFB - National Film Board* z Montrealu. która jest jednym z najlepszych i największych producentów filmów krótkometrażowych na świecie. Studio *NBF* zapisało się w historii animacji. W nim pracowali wielcy mistrzowie tacy jak Norman McLaren, Paul Driessen czy Wendy Tilby. Poznanie struktury i współpraca, z profesjonalnym zespołem jest moim największym sukcesem w dotychczasowej karierze zawodowej. Dzięki temu miałam przyjemność pracy z producentami Marc Bertrand i Julie Roy oraz realizatorem dźwięku Pierre Yves Drapeau.

Fot.17. Kadry z filmu pt. *Sexy Laundry* 2009 rok, autorka Izabela Plucińska

4. INFORMACJA O WYKAZYWANIU SIĘ ISTOTNĄ AKTYWNOŚCIĄ NAUKOWĄ albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

4.1. Nauczanie

Od 2015	Adiunkta w Pracowni Animacji w Akademii Sztuki w Szczecinie
2022	Gościnne wykłady w Szkole Filmowej KHM, Kolonia, Niemcy.
2021	Warsztaty z animacji dla studentów Uniwersytet PWANI Kilifi, w ramach Festiwalu *DUOS* Kilifi, Kenia zorganizowane przez Akademię Sztuki w Szczecinie
2021	Warsztaty z animacji w Szkole Filmowej PWSFTViT w Łodzi.
2020	Gościnne wykłady w Szkole Filmowej w Monachium, Niemcy
2019	Warsztaty z animacji, Instytut animacji, Mumbai, Indie
2018	Gościnne wykłady w HFF "Konrad Wolf" Potsdam-Babelsberg, Niemcy
2015	Gościnne wykłady w Szkole Filmowej w Luzernie, Szwajcaria
2015	Masterclass w ramach Festiwalu Animacji D'Jour, Valence, Francja
2015	Masterclass w ramach Cineteka Mensile Bolonia, Włochy
2015	Warsztaty z animacji w Akademii Sztuki w Bologna, Włochy
2014	Warsztaty z animacji w Poznaniu w ramach Festiwalu *Animator*
2012	Warsztaty z animacji w Kigali, Goethe Instytut w Ruanda
2009/2010	Gościnne wykłady *HFF Konrad Wolf* Potsdam-Babelsberg, Niemcy
2010	Warsztaty z animacji, Goethe Institut w Wilnie, Litwa
2006	Gościnne wykłady w *HFF Konrad Wolf* Potsdam-Babelsberg, Niemcy

5. INFORMACJA O OSIĄGNIĘCIACH dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę

Swoją drogę dydaktyczną rozpoczęłam w 2006 roku w szkole filmowej *HFF im. Konrada Wolf* w Poczdamie, Babelsberg w Niemczech, gdzie prowadziłam zajęcia gościnne dla studentów produkcji drugiego roku, na których omawiałam procesy powstania autorskich filmów animowanych. Później parokrotnie byłam zapraszana prof. Christine Schindler na gościnne

wykłady semestralne prowadzone na Wydziale Animacji w Poczdamskiej Szkole Filmowej. Zajęcia dotyczyły rozwijania scenariuszy filmów dyplomowych studentów trzeciego roku.

W 2015 roku otrzymałam zaproszenie od prof. Kamila Kuskowskiego do stworzenia i prowadzenia Pracowni Animacji na Akademii Sztuki w Szczecinie na Wydziale Malarstwa i Nowych Mediów. Utworzona autorska Pracownia Animacji dynamicznie rozwija się od siedmiu lat. Studenci uczą się przede wszystkim tradycyjnych technik animacji poklatkowej. Moim priorytetem jest pokazanie studentom jak najszerszego wachlarzu możliwości klasycznej animacji. Studenci pierwszego roku zapoznają się z techniką wycinanki, plasteliny, rysunku, z technikami malarskimi, pikselacją, technikami eksperymentalnymi. Zajęcia mają charakter warsztatowy, w trakcie trzy godzinnych zajęć studenci realizują krótkie ćwiczenia, tworzą etiudy poklatkowe, które muszą później udźwiękowić. Ważnym elementem zajęć jest zapoznanie się ze specjalistycznymi programami komputerowymi służącymi do tworzenia profesjonalnych filmów. Głównie korzystamy z programu do animacji Dragon Frame i całego pakietu Adobe czyli After Effects, Premiere i Photoshop. Studenci po pierwszym semestrze znają i stosują wymienione programy w trakcie postprodukcji swoich etiud. W drugim semestrze studenci pierwszego roku realizują krótkie 15/30 sekundowe animacje inspirowane spektaklami teatralnymi. Od 4 lat pracownia animacji współpracuje z Teatrem Współczesnym w Szczecinie. Jest to bardzo interesująca wymiana, z teatru otrzymujemy materiały prasowe, plakaty, czasem muzykę i scenariusze wybranych spektakli, do których studenci tworzą animację. Wymienię tylko kilka tytułów przedstawień do których były zrealizowane filmy poklatkowe np.:

- *Beckomberga* - Sary Stridsberg w reżyserii Anny Augustynowicz, premiera: 25 września 2021
- *Książę Niezłomny* - Juliusza Słowackiego w reżyserii Michała Telega, scenariusz: Włodzimierza Szturca, Michała Telega, premiera: 21 lutego 2021
- *Fanny i Alexander*- Ingmar Bergman w przekładzie Zygmunta Łanowskiego, reżyseria: Justyna Celeda, prapremiera polska: 17 listopada 2018

Wszystkie animacje są dostępne na stronie teatru: https://wspolczesny.szczecin.pl/animacje/

Pierwszym zadaniem, jakie mają do zrealizowania studenci drugiego roku jest napisanie scenariusza kilku minutowego filmu animowanego. Dodatkowo odbywają się w naszej pracowni warsztaty scenariuszowe, które prowadzi dr Justyna Celeda, wykładowczyni w PWSFTViT w Łodzi na Wydziale Reżyserii. Przez cztery miesiące studenci muszą rozwinąć pomysł i przygotować pakiet filmowy, na który składa się eksplikacja reżyserska, scenariusz, storyboard, projekty postaci, wizualizacje. Najlepsze projekty pod nazwą *ANIMA* są składane na wsparcie

produkcji filmowej w ramach konkursu organizowanego przez ZFF Pomerania Film. Już pięć razy udało nam się otrzymać dofinansowanie. Cieszy nas, że w ten sposób rozwijamy w naszym województwie zaplecze do tworzenia autorskich filmów animowanych w technikach poklatkowych. Wybrane animacje mają swoją premierę na *Festiwalu FILM POLSKA*, organizowanym przez Polski Instytut w Berlinie, Niemcy. Filmy z programu *ANIMA* są pokazywane i doceniane na wielu festiwalach np. Karolina Gołębiewska za film pt. *Bajka o powstaniu czarnej dziury* z 2018 otrzymała nagrodę na *O!pla Międzynarodowym Festiwalu Filmów Animowanych* w Łodzi. W 2022 roku studenci z trzeciego roku Piotr Michalski i Klaudia Prabucka otrzymali nagrodę na Festwalu Era Nowe Horyzonty we Wrocławiu za film pt. *Sperm Obsession*.

Kolejnym ważnym działaniem naszej pracowni, którą prowadzę od czterech lat z mgr Dominiką Wyrobek, a wcześniej asystowała mi przez dwa lata mgr Teresa Otulak, są zapraszani goście. W ciągu kilku lat mieliśmy dwukrotnie warsztaty *3d Blender* z Yannem Jouette z Paryża, uznanym reżyserem filmów krótkometrażowych np. *Berni's Doll*. Zapraszaliśmy wielu międzynarodowych gości na poprowadzenie masterclass ze studentami drugiego i trzeciego roku np. Producenta Martina Vandasa z Maur Film z Pragi, który przedstawiał proces powstania pełnometrażowego filmu animowanego, pt. *The Crossing* w reżyserii Florence Miailhe. Film ten zdobył wiele nagród i wyróżnień w 2021 roku. Kolejnym gościem w 2019 roku była artystka i producentka filmowa Mariam Kandelaki z Niemiec i Gruzji, która prezentowała animację gruzińską i swoje niemieckie produkcje filmowe.

W raz ze studentami dwukrotnie odwiedzaliśmy szkołę filmową HFF *Konrad Wolf* w Babelsbergu, podczas dni otwartych i prezentacji projektów animowanych. Było to bardzo cenne doświadczenie, gdyż nie tylko mieliśmy okazję zwiedzić szkołę, ale też mogliśmy wziąć udział w pitchingach studentów z Niemiec.

Od dwóch lat Pracownia Animacji bierze udział w *Zebra Poetry Film Festiwal* w Berlinie. Studenci z pierwszego i drugiego roku wybierają współczesny wiersz, korzystając ze strony festiwalu, na której znajdują się tłumaczenia poezji z całego świata. Dzięki temu nie tylko poznają ważne teksty, ale też po wybraniu wiersza, nawiązujemy kontakt z poetami. W tym roku w listopadzie swoją światową premierę w Berlinie mieli nasi studenci z Białorusi, Alina Stsiatsova i Aliaksandr Vialitchanka, którzy zrealizowali film do wiersza tureckiego poety Efe Duyan pt. *The worker who comes his son in the barricade of soldiers*, Mykhailo Sukhovetskzi z Ukrainy pokazał

film *Symptom* - adaptację wiersza ukraińskiej artystki Iza Kiva, a także Zuzanna Fluder pokazała film zainspirowany tekstem wiersza pt. *Taki sen* Bronki Nowickiej.

Od roku prowadzimy również prezentację Pracowni w ramach festiwalu dla szkoły KHM w Kolonii, który prowadzi prof. Zil Lilas, a atkże dla Indian Design School w Chitrakatha w Indiach, tu współpracujemy z Prof. Sekhar Mukherjee. Przez dwa dni online pokazywaliśmy prace studentów i pracownie Akademii Sztuki w Szczecinie.

Poza zajęciami na Akademii Sztuki w Szczecinie zapraszano mnie na gościnne warsztaty lub semestralne prowadzenie zajęć do kilku szkół w Europie. W 2015 zostałam zaproszona przez prof. Paula Busha do University of Applied Science and Arts w Szwajcarii Lucernie. W tej szkole intensywnie przez miesiąc rozwijaliśmy trzecioroczne filmy końcowe. W 2022 prowadziłam przez semestr rozwój scenariuszy w szkole filmowej HFF Poczdam/Babelsberg. W 2022 Akademia of Media and Arts KHM w Kolonii zaprosiła mnie na mastrerclass i prowadzenie warsztatów z animacji. W czasie pandemii współpracowałam ze Szkoły Filmową w Monachium w Niemczech, gdzie prowadziłam konsultacje online ze studentami Wydziału Operatorskiego.

Ukończenie kilku szkół artystycznych, najpierw Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi oraz Szkoły Filmowej w Łodzi na kierunku Animacji, następnie dwa lata studiów w Niemczech w Szkole Filmowej HFF w Poczdamie/Babelsberg, dało mi interesujące porównanie różnych systemów edukacji w Europie. Całe doświadczenie staram się przekładać na tworzenie najlepszej Pracowni Animacji w Akademii Sztuki w Szczecinie.

6. INNE INFORMACJE, dotyczące kariery zawodowej

6.1. Otrzymane stypendia:

2016	Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Warszawa
2008-2009	Stypendium filmowe DEFA Stiftung w Berlinie projekt pt. *Marzi*
2007-2008	Stypendium filmowe DEFA Stiftung w Berlinie projekt pt. *Esterhazy*
2006	Stypendium filmowe DEFA Stiftung w Berlinie projekt pt. *Marathon*
2004-2005	Stypendium filmowe Nipkow Programm Berlin, Niemcy
2003-2004	Stypendium DAAD w Szkole Filmowej HFF Poczdam - Babelsberg, Niemcy,

Wydział Animacji

6.2. Członkini Komisji i Jury:

2022/20	Polski Instytut Sztuki Filmowej, Komisja ekspercka animacji, Warszawa
2022	Animario Międzynarodowy Festiwal Animacji, Jury Międzynarodowe Madryt, Hiszpania
2022	Guanajuato Międzynarodowy Film Festival San Miguel de Allende, Meksyk
2022	FAB Międzynarodowy Festiwal Animacji, Jury Międzynarodowe, Niemcy
2022	Jury Zoom- Zbliżenia, konkurs Animacji Jelenia Góra
2021	Dok Leipzig International Film Festival Lipsk, Niemcy
2021	Animafest Międzynarodowy Festiwal Animacji, Bukareszt, Rumunia
2021	Drama Short Film Festival, Grecja
2020	KFF International Film Festival, Kraków, Polska
2019	Message to Man, Międzynarodowy Festiwal Filmowy, Sam Petersburg, Rosja
2018	Animator Międzynarodowy Festiwal Animacji, PL Konkurs Polski, Poznań
2017	Monstra Międzynarodowy Festiwal Animacji, Lizbona, Portugalia
2016	KROK Międzynarodowy Festiwal Animacji, Rosja
2014	Młodzi i Film, Jury krótkiego metrażu, Koszalin, Polska
2013/2018	PISF Komisja ekspercka animacji, Warszawa
2013	Dresden International Film Festival National Jury, Niemcy
2012	Animator Międzynarodowy Festiwal Animacji, Poznań, Polska
2012	Banjaluka Międzynarodowy Festiwal Animacji, Bośnia i Hercegowina
2010	KROK I Międzynarodowy Festiwal Animacji, Rosja
2010	WFF Warszawski Festiwal Filmowy- Short film Jury
2009	Stuttgart International Animation Festival- International Jury, Niemcy

6.3. Nota Biograficzna

Urodzona w 1974 roku w Koszalinie, gdzie ukończyła Liceum Plastyczne. Studiowała animację w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi oraz na tamtejszej Akademii Sztuk Pięknych, a także w poczdamskiej Wyższej Szkole Filmowo-Telewizyjnej w Niemczech. Otrzymała stypendia od DAAD w Niemczech, Nipkow Programm i DEFA Stiftung w Berlinie. Spośród licznych filmów animowanych, wykonywanych w technice plastelinowej, największe sukcesy przyniósł jej film Jam Session (2005) uhonorowany licznymi nagrodami, w tym Srebrnym Niedźwiedziem dla krótkiego metrażu na festiwalu w Berlinie. Obecnie pracuje w Berlinie, gdzie prowadzi własną firmę produkcyjną *ClayTraces.* Od 2014 uczy animacji na Akademii Sztuki w Szczecinie, na Wydziale Sztuki Mediów (wcześniej Wydział Malarstwa i Nowych Mediów). Od kilku lat jej działalność jest ściśle powiązana z miastem Szczecin. Kuratorowała wystawę Filmowy Plac Zabaw w Galerii *Tworzę się* prowadzonej przez Fundację Las Sztuki w Domu Kultury 13 Muz. Prowadziła warsztaty z animacji na Zamku Książąt Pomorskich w 2015/2016. Realizowała część multimedialną do spektaklu Moliera wystawianego w Teatrze Współczesnym w 2016 roku. Jest jednym z kuratorów festiwalu film POLSKA w Berlinie, na którym organizowanie są pokazy filmów studentów z Akademii Sztuki w Szczecinie. Oprócz realizowania filmów i nauczania jest członkinią w licznych komisjach filmowych i festiwalowych na całym świecie.

6.4. Linki do filmów

https://drive.google.com/drive/folders/1PS5yYFT2N5CMJhaS9PWvdblYoIJu3mgh?usp=share_link

Spis treści

1. POSIADANE DYPLOMY, STOPNIE NAUKOWE LUB ARTYSTYCZNE 2

2. INFORMACJE O ZATRUDNIENIU W JEDNOSTKACH NAUKOWYCH LUB ARTYSTYCZNYCH. 2

3. OMÓWIENIE OSIĄGNIĘĆ 3

***3.1. PORTRET SUZANNE* 3**

3.2. PIERWSZE FILMY STUDENCKIE 13

3.2.1. *STUDNIA* 13

3.2.2. *DUBLER* 14

3.2.3. *PO DRUGIEJ STRONIE* 14

3.3. PROJEKTY FILMOWE W NIEMCZECH 15

3.3.1. *JAM SESSION* 15

3.3.2. *ŚNIADANIE* 16

3.3.3. *7 MINUT DALEJ* 17

3.3.4. *JOSETTE I JEJ PAPA* 18

3.3.5. *ESTERHAZY* 19

3.3.6. *POPOŁUDNIE* 20

3.3.7. *DARLING* 21

3.3.8. *SEX DLA OPORNYCH* 22

4. INFORMACJA O WYKAZYWANIU SIĘ ISTOTNĄ AKTYWNOŚCIĄ NAUKOWĄ 24

4.1. NAUCZANIE 24

5. INFORMACJA O OSIĄGNIĘCIACH DYDAKTYCZNYCH, ... 24

6. INNE INFORMACJE, DOTYCZĄCE KARIERY ZAWODOWEJ 27

6.1. OTRZYMANE STYPENDIA 27

6.2. CZŁONKINI KOMISJI I JURY 28

6.3. NOTA BIOGRAFICZNA 29

6.4. LINKI DO FILMÓW 29